

KABARET 91

SVETLANA MAKAROVIČ

Slovensko Ljudsko Gledališče Celje

SEZONA 1990 - 91

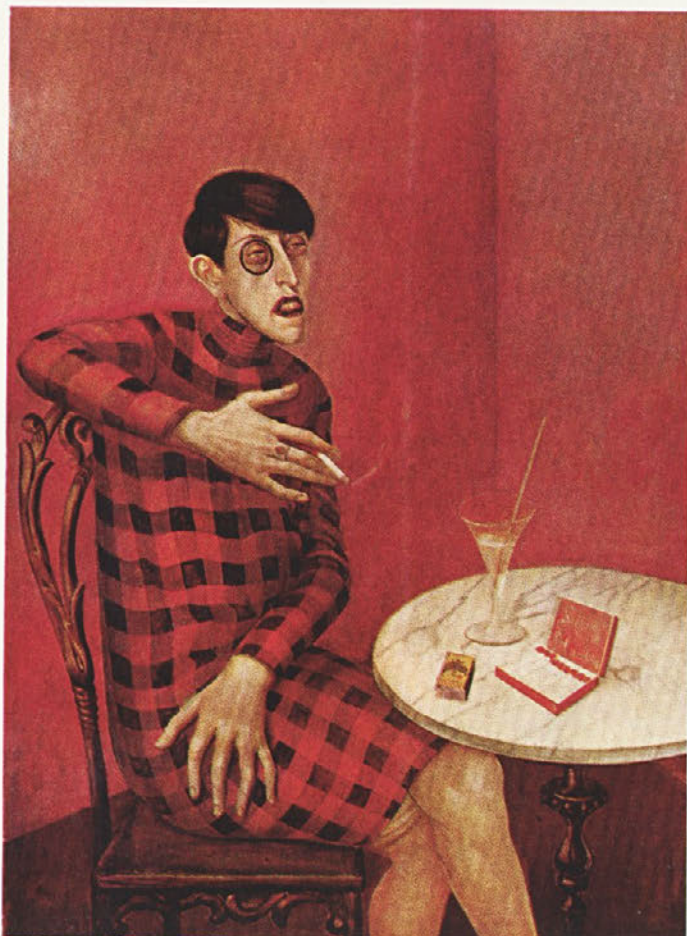

Režiser: Vinko Möderndorfer
Avtorica glasbe: Svetlana Makarovič
Avtor glasbenih aranžmajev: Jani Golob
Scenograf: Štefan Marflak
Kostumografka: Majda Kolenik
Koreografka: Lojzka Žerdin
Korepetitor: Edi Goršič
Oblikovalka maske: Gabrijela Fleischman

Igrajo:

Ljerka BELAK
Bogomir VERAS
Bojan UMEK

Pianist: Edi GORŠIČ

Premiera 27. decembra 1990

Luč Rudi Posinek, Izidor Korošec, rekviziter Miran Pilko, odrski mojster Jože Klanšek, krojaska dela Adi Založnik in Marjana Podlunšek, frizerska dela Maja Dušej, garderoba Kalina Jenič in Melita Trojar, tehnično vodstvo Vili Korošec.

SLINAR

Tak je kakor drugi, le da se pogosto klanja,
med ljudmi nenehno išče si ugledna znanja,
ko jih najde, kar scedi se od prilizovanja,
slinar, slinar, slinar,
tak je kakor drugi, en obraz med sto obrazi,
skoraj neopazno se, a vztrajno kvišku plazi,
že je čisto pri koritu, preden kdo opazi,
slinar, slinar, slinar.

Ve, kdaj pot utre buteljka, sopek, bonboniera,
dobro ve, kdaj treba je držati kljun,
slinar dobro ve, kako se dela kariera
in kako uspeš na tuj račun,
slinar časa ne zapravlja, slinar se pripravlja,
zmeraj najde koga, ki mu pot zgladi,
in naenkrat je na odgovornem položaju –
vsak sistem na slinarjih sloni!

Če ga kdo nahruli, rečeš: pusti siromaka,
pusti ga, saj vidiš, da je nebogljen spaka,
a medtem naš slinar le na svoj trenutek čaka,
slinar, slinar, slinar –
in če ga nahruliš, se potuhne in izgine,
komaj vidno se premika v luži lastne sline
in spoznaš ga šele, ko ti v hrbet nož porine –
slinar, slinar, slinar!

MAČJE OČI

Kdor gleda ljudi skozi mačje oči,
jih morda še najbolje pozna,
saj mačke vedo, da z ljudmi je tako,
da jim radi prinašajo zlo,
hinavski, zahrbtni, pretkani,
na videz ljubeči in vdani,
kdor gleda ljudi skozi mačje oči,
ta ve, da so mojstri laži.

In kadar mi ti na uho šepetaš,
prisegaš, da rad me imaš,
verjameš, kako me do kraja poznaš,
pa mešaš resnico in laž,
mi prazne besede ponujaš
in prave trenutke zamujaš,
naenkrat med nama se vse spremeni –
vidim te skozi mačje oči.

Kdor gleda ljudi skozi mačje oči,
jih je že dodobra spoznal
in vso veličino človeške laži
odtehta en sam mačji mijav,
mar bi se udobno usedli,
zakaj ne bi skupaj zapredli –
a kaj, ko človeku zaupati ni,
gledano skozi mačje oči.

OJOJ, GOSPA

Ojoj, gospa, to je tragedija,
bodite no obzirni z njo,
gospa je pač histerična,
je to kaj čudnega?

Helena Rubinstein, gospa,
ta krema je fantastična,
za dvajset let vas pomladi
Chanel, Dior, Maxwell, Coty,
a pedikerka in maskerka
in zanikrna frizerka –
ta postrežba zdaleč ni,
kot smo je vajeni bili,
ojoj, gospa, to je tragedija,
bodite no obzirni z njo,
gospa je pač histerična,
je to kaj čudnega?

Mojbog, gospa, jaz res ne vem,
zakaj bi bil denar problem,
saj če je ženska pametna,
izbere pravega moža,
a svet je nepopisno krut
in moji živci so kaput,
samo pomislite, gospa,
da nam je služkinja ušla,
ojoj, gospa, to je tragedija,
bodite no obzirni z njo,
gospa je pač histerična,
je to kaj čudnega?

Gospa je razočarana,
gospa se je nadejala,
da bo njen sine diplomat,
da bo vsaj delal doktorat,

a v šoli se slabo uči
in se potepa vse noči,
nevljuden je, neotesan,
oblači se kot huligan,

ojoj, gospa, to je tragedija,
bodite no obzirni z njo,
gospa je pač histerična,
je to kaj čudnega?

Samo pomislite, gospa,
bili smo nekaj boljšega:
moj dedek je bil leutenant
in moj papači fabrikant –
moj mož je pa tako-tako,
možila sem se pod nivo
in škandalozno se mi zdi,
da na očitke kar molči –

Ojoj, gospa, to je tragedija, bodite no obzirni z njo,
gospa je pač histerična – je to kaj čudnega?

Izvedbo uprizoritve so s svojimi prispevki omogočili

